

## Životopis Ing. Petra Kubeše, CSc.



Petr Kubeš se narodil 10. dubna 1945 v Radošovicích, dnes části Říčan, a dodnes žije v ulici Gorkého. Jeho otec byl úředníkem v České pojišťovně a matka ženou v domácnosti. Narodil se jako druhorozený syn, má jednoho staršího bratra a dvě mladší sestry, dvojčata.

Jeho maminka i dědeček byli sokolové. Díky této rodinné tradici se účastnil již ve třech letech XI. sokolského sletu v roce 1948. Později v mládí se stal členem různých sportovních oddílů a sport ho provází celým životem. Mezi jeho zájmy patří basketbal či tenis.

Názory Petra Kubeše formovaly i osudy dalších příbuzných. Jeho prastrýc František Voves se účastnil bojů u Dukly a osvobození republiky. V padesátých letech byl nasazen na práce v uranových dolech v Jáchymově. Příbuzným ze strany matky byl po nástupu komunismu zkonfiskován statek na Benešovsku a rodina byla vězněna.

V letech 1951 až 1959 navštěvoval dnešní 2. základní školu Bezručovu v Říčanech. Od roku 1959 studoval dvanáctiletou Střední všeobecně vzdělávací školu v Říčanech (nynější státní gymnázium), kterou ukončil maturitou v roce 1963. Zde také získal výuční list strojího zámečnicka, neboť studoval v době, kdy na SVVŠ existovala také oborová specializace a odborná praxe. Na střední škole se seznámil s budoucí manželkou Alenou, která se díky němu rozhodla také pro studium na strojí fakultě na Českém vysokém učení technickém v Praze. Ještě před závěrečnými státnicemi uzavřeli v červenci 1968 manželství.

Po ukončení studia na vysoké škole v září 1968 začal pracovat ve Výzkumném ústavu potravinářského průmyslu v Praze. Nadále si zvyšoval kvalifikaci a usiloval také o získání titulu kandidáta věd. V roce 1975 obdržel titul CSc. V rámci své profese často vyjížděl do zahraničí. Na konci 70. let navštívil například Ukrajinu, kde s kolegy dohlížel na seřízení potravinářské linky v nově vznikajícím potravinářském závodě. Petr Kubeš se stal také spoluautorem patentu č. 210239, Naváděcí lopatka proudu teplotnosné látky, který byl v roce 1982 zaregistrován Úřadem pro objevy a vynálezy v Praze.

Ve výzkumném ústavu mohl dosáhnout dalšího kariérního postupu. Ten však byl podmíněn členstvím v KSČ. Proto se rozhodl pro odchod do podniku Kovoslužba Praha. Přestože byl vědeckým pracovníkem, v nové pozici řídil servis velkokuchyní.

I zde měl díky svým schopnostem možnost získat vyšší profesní postavení. Také tentokrát byl postup v kariéře podmíněn členstvím v KSČ. Protože se opět snažil členství v KSČ vyhnout, začal být ze strany vládnoucí strany vydírán přes svého syna a jeho studium na vysoké škole.

Nakonec vnějšímu tlaku podlehl a členství v druhé polovině 80. let podepsal. Tento podpis dodnes popisuje jako své největší selhání v životě, na které není příliš pyšný.

Díky poloze Kovoslužby u Václavského náměstí se ocitl Petr Kubeš v listopadu 1989 v samém středu dění většiny demonstrací proti komunistickému režimu. Měl také možnost podat si ruku s budoucím prezidentem Václavem Havlem. Změny na počátku 90. let 20. století směrem ke svobodnému a demokratickému státu znamenaly pro Petra Kubeše konec úskoků před komunistickým režimem. Podle jeho vlastních slov pro něj začalo nejlepší období života. Po sametové revoluci inicioval působení německé společnosti Winterhalter v České republice, kde působil až do odchodu do důchodu.

Nástup demokracie otevřel Petru Kubešovi také dveře k aktivní občanské činnosti. V roce 1990 byla v České republice obnovena činnost Sokola. Díky rodinné sokolské tradici byl Petr Kubeš hned na počátku 90. let osloven staršími členy Sokola, aby spolupracoval na znovuoživení této tělocvičné jednoty v Říčanech a v Radošovicích. Ten nabídku přijal. Účastnil se jednání ohledně vzniku jediné společné tělocvičné jednoty Sokol Říčany a Radošovice, která oficiálně začala působit od 19. ledna 1991. Téhož roku byl Petr Kubeš zvolen i jejím předsedou.

Společně s dobrovolníky a nadšenci znovu nastartoval tělocvičnou činnost místního Sokola. Za 22 let jeho působení ve funkci se místní spolek dočkal nejen ohromného nárůstu členské základny, ale i návratu k sokolským hodnotám. Jako předseda se také podílel na společenských aktivitách Sokola, jako byla účast na všesokolských sletech nebo významných státních výročích, pořádání šibřinek či organizace programů pro děti. Díky úsilí pana Kubeše říčanští Sokolové vycestovali na mezinárodní setkání se sokolskými krajany v rakouském Ötzu nebo na sokolský slet v USA.

Další snahou Petra Kubeše byla nová sokolovna v Říčanech. Tento plán se mu ale bohužel nepovedl uskutečnit kvůli nedostatečné politické podpoře ze strany kraje a s ním souvisejícím nedostatkem financí. Starší sokolovna je ale zajímavou říčanskou památkou, ke které si spousta mladých i starších sokolů vytvořila citové pouto. Díky jejímu historickému původu je možné říčanskou sokolovnu spatřit i v seriálu „Národní házená“. Říčanský Sokol dodnes vede mladší i starší jedince k samostatnosti a tělesné připravenosti.

Petr Kubeš v roce 2018 oslavil se svou paní Alenou padesát let společného manželského života. Vychovali spolu dva syny. Jsou prarodiči čtyř vnoučat (tří chlapců a jednoho děvčete ve věku 18 až 22 let). Také potomci Petra Kubeše zůstali věrni Říčánům, ve kterých všichni dosud bydlí.